

[Lannung.]

er som sagt ikke relevant. Det, vi udtaler, er velbegrunderet, allerede fordi det er indrømmet og ligger fast, at han havde kendskab til, at der havde været vanskeligheder. Det er det afgørende.

Dagsordensforslaget må efter min opfattelse være aldeles klart for enhver, der ikke vil læse med bind for øjnene og ikke har forudfattede meninger. Vi foretager her en vurdering og fremsætter en udtalelse på det politisk-parlamentariske plan, hvad der jo er helt naturligt og helt velmotiveret for folketinget under de foreliggende forhold.

Det siger sig selv, at en sådan udtalelse fra tingets side også har den betydning, at den tjener til at tilkendegive, at en minister må være så varsom og omhyggelig som muligt med de oplysninger, der gives fra folketingets talerstol. Den vil være en alvorlig påmindelse herom.

Det er naturligt, at der drages en lære af denne sag; derfor har vor udtalelse også sigte mod fremtiden. Det er på denne baggrund også helt naturligt, at vi opfordrer regeringen til at søge det påbegyndte kommissionsarbejde vedrørende den ministeransvarlighedslov, som grundloven fra første færd har lovet os, men som endnu ikke er blevet til noget, fremmet mest muligt.

Så nævnedes det ærede medlem hr. Henry Christensen Holbæk Amts Venstreblads stilling. Det spørgsmål, vi behandler i dag, er jo netop et spørgsmål, der vil herske forskellige meninger om i alle partier, og det vil afstemningen også vise. Men når det ærede medlem hr. Henry Christensen fremfører dette over for mig, ja, så viser det vel netop, i hvilken grad han opfatter sagen som et partispørgsmål, netop hvad vi andre har villet undgå. For balancens skyld bør jeg måske minde om, at man f. eks. — og det er kun eksempler — fra Sorø Amtstidende, Kristeligt Dagblad og ikke mindst fra grønlandsk hold, som jeg pegede på under første behandling, er gået stærkt imod rigsret. Jeg kan minde om udtalelsen fra kommunalbestyrelsen i Holsteinsborg. Jeg kan minde om, at pastor B. Lynges endog skrev, at retsforfølgning ikke kan være til glæde for nogen, men den kan eventuelt gøre Danmarks prestige mindre, og dette synes efter alt at dømme at give udtryk for et almindeligt syn i Grønland.

Lad mig også sige til det samme ærede medlem, som påstod at direktør Christiansen ville stå som en mærket mand, hvis man ikke havde rejst denne sag her i tinget, at det er jo helt forkert og helt fortegnet. Regeringen har draget omsorg for alle undersøgelser, så snart der var anledning dertil, det være sig af den ene eller den anden grund. Hele den udgang af sagen, som finder udtryk i det stillede dagsordensforslag, er for mig og for dem, der var enige med mig, så meget mere naturligt og ønskeligt, som jeg ved første behandling netop stærkt understregede, at alt det, vi her beskæftiger os med, efter min opfattelse så afgjort ligger på det politiske plan og i givet fald kræver en politisk reaktion, naturligst gennem vedtagelse af en beklagelse, nærmere bestemt som den nu foreliggende. Jeg havde i forvejen betonet, at hvad der var grundlag for og hvad der i det hele ville være det bedste i denne sag var, at folketinget samledes om at vedtage en beklagelse på linje med dommerudvalgets udtalelse, og at det både sagligt og politisk ville være den bedste og den værdigste udgang af denne sag. Og jeg konkluderede i, at den reaktion, der bør ske fra tingets side, bør ske på det politiske og ikke på det juridisk-kriminelle felt.

Det siger derfor sig selv, at det for mig har været helt selvfølgelig at gøre mit til, at slutresultatet blev det, udvalgsflertallet foreslår, og at medvirke til den nu foreslåede udtalelses affattelse. Jeg kan kun beklage, at udvalgets mindretal, venstre og de konservative, trods god vilje fra flertallets side til at foretage eventuelle ændringer, de måtte ønske inden for den givne ramme, ikke kunne gå med til den løsning, som har fundet udtryk i flertallets forslag. Jeg finder, som jeg har fremhævet det, at den foreslåede dagsorden er den rette og fuldt dækkende reaktion i den foreliggende situation, og jeg vil som nærmere begrundelse gerne fremhæve, at der efter min opfattelse kun var et bestemt punkt i hr. Kjærboels svar på Augo Lynges spørgsmål om opretholdelse af vinterbesejling på Grønland, der kan rettes bebrejdelse imod. Der gaves jo i svaret mange rigtige og helt uangribelige grunde for opretholdelse af vintersejlad, og det må også huskes, at det særlig sagkyndige udvalg, Vedeludvalget, endog efter den dybt